

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 22 augustus 2017 met nummer RvVb/A/1617/1117
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0687/A/0673

Verzoekende partijen	1. de heer Tomas BRUNEEL 2. de heer Bart VERHAGEN 3. de heer Jan BARTHOLOMEEUSEN vertegenwoordigd door advocaten Thomas EYSKENS en Arne VANDAELE met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 33
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkommende partij	de heer Fried VAN OPSTAL , wonende te 2880 Bornem, L. De Baerdemaekerstraat 89

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 17 juli 2015 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 mei 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht van 22 april 2013 voorwaardelijk ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf op de percelen gelegen te Brecht, Papbosstraat, met als kadastrale omschrijving 3de afdeling, sectie C, nrs. 271B en 271C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 25 september 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 25 maart 2016 toelating om in de debatten tussen te komen.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkommende partij dient geen schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkommende partij dient geen laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 14 maart 2017.

Advocaat Thomas EYSKENS voert het woord voor de verzoekende partij. De heer Fried VAN OPSTAL voert het woord voor de tussenkomende partij. De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

Op 29 januari 2013 dienen de tussenkomende partij (projectverantwoordelijke) en de heer Stefan BRUGHMANS (eigenaar/exploitant) bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de *“uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf met agrarische en para-agrarische constructies: visteelt, biogasinstallatie en bessenteelt”*.

Een eerdere aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een biogasinstallatie bij een bestaand landbouwbedrijf is geweigerd.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’ gelegen in agrarisch gebied.

Zij zijn ook deels gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Stopplaats Noorderkempen en ringweg te Brecht’, vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 5 december 2003, in de zone ‘gebied voor secundaire weg’.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-ervallen verkaveling.

De percelen zijn gelegen nabij het vogelrichtlijn- en habitatrichtlijngebied ‘het Groot Schietveld’.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 30 januari 2013 tot en met 1 maart 2013, wordt één collectief bezwaarschrift ingediend door 137 personen, waaronder ook de verzoekende partijen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 13 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 19 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 12 april 2013 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht weigert op 22 april 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 13 mei 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij. Onder andere de verzoekende partijen melden de provincie dat zij niet in kennis gesteld zijn van dit administratief beroep en dat zij in deze ook gehoord wensen te worden.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juli 2013 om dit beroep in te willigen en onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 juli 2013 beslist de verwerende partij op 12 juli 2013 om het beroep in te willigen en onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

2.

Met een aangetekende brief van 9 september 2013 stellen de verzoekende partijen bij de Raad een vordering in tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 juli 2013.

De Raad heeft met een arrest van 11 maart 2014 met nummer S/2014/0035 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 12 juli 2013 verworpen.

Met een arrest van 24 februari 2015 met nummer A/2015/0080 heeft de Raad het beroep ontvankelijk en gegrond verklaard. De Raad vernietigt de beslissing wegens schending van het hoorrecht, zoals vervat in artikel 4.7.23 VCRO. De Raad oordeelt dat de verzoekende partijen, die tijdens het openbaar onderzoek een bezwaarschrift hadden ingediend en in de administratieve beroepsprocedure de verwerende partij hadden verzocht om gehoord te worden, moeten als betrokken partijen worden beschouwd en dus gehoord worden.

3.

Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de procedure door de verwerende partij hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn nieuw verslag van 13 mei 2015 om het administratief beroep van de tussenkomende partij in te willigen en de gevraagde vergunning voorwaardelijk te verlenen. Hij herneemt zijn eerdere verslag en stelt voor om de verzoekende partijen te horen, nadat zijn verslag en voorstel is bezorgd. Voor het overige wordt het volgende toegevoegd:

“ ...

Verder wordt met betrekking tot het hinderaspect t.o.v. de omliggende woningen voorgesteld deze motivering nog aan te vullen met het volgende:

'Zoals reeds vastgesteld werd, bevindt de dichtstbij gelegen woning zich op meer dan 100m van de site van de aanvraag. De andere woningen bevinden zich op 250 tot 350m van het bedrijf (gemeten in vogelvlucht). De aanvraag bevindt zich ten oosten van het bestaande agrarische bedrijf, aan de zijde van het open landschap waar zich geen bebouwing bevindt, dus ook geen woningen. Slechts één woning (met verblijfgelegenheden — hotel Boshoeve voor ruiter en paard zal min of meer rechtstreeks uitzicht op de gevraagde bio-gasinstallatie hebben. T.o.v. de overige woningen vormt het bestaande varkensbedrijf een visuele buffer. Daarnaast voorziet de aanvraag een groenbuffer waardoor de visuele impact van de aanvraag op de omliggende woningen nagenoeg onbestaande is.

Betreffende geur- en geluidshinder werd in voorgaande uiteenzetting reeds zeer uitgebreid aangetoond dat dit zich tot een aanvaardbaar niveau beperkt'

Tenslotte haalt de aanvrager in een bijkomende nota n.a.v. de te nemen nieuwe beslissing door de deputatie aan dat de bewoner van het hotel Boshoeve, eveneens verzoekende partij in de vernietigingsprocedure bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, namelijk de heer Jean Gutschoven, ondertussen verhuisd zou zijn en dus geen belang meer heeft. De raadsman van de verzoekende partij kon dit niet beamen, noch ontkennen. Dit dient in de hoorzitting verder uitgeklaard te worden.

...

De verzoekende partijen maken hun standpunt met betrekking tot bovenvermeld advies over met een brief van 19 mei 2015 en zij worden op dezelfde dag gehoord samen met de aanvrager.

Na deze hoorzitting verklaart de verwerende partij het beroep op 21 mei 2015 gegrond en verleent de stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

9. Beoordeling:

(...)

Het bestaand vleesvarkensbedrijf alsook de nieuwe viskwekerij zijn in overeenstemming met het agrarisch gebied. De serreconstructie is ondergeschikt aan de biogasinstallatie en past ruimtelijk binnen het Kaderplan voor de glastuinbouw in de macrozone Hoogstraten.

Mestbehandeling en vergisting op zich kunnen in principe aanzien worden als (para)agrarische activiteit in ruime zin. In casu heeft de mestbehandelings- en vergistingsinstallatie, niet gebonden aan één enkel bedrijf, een capaciteit van 27.000 ton, wat een aanvaardbare hoeveelheid is. Uit het voorwaardelijk gunstig advies van het Departement Landbouw en Visserij blijkt de aanvaardbaarheid van de betrokken inrichting in het agrarisch gebied, weliswaar onder de voorwaarde van het behoud van de lokale verbondenheid.

Een deel van de nodige mest wordt geleverd door het varkensbedrijf dat zich reeds op deze site bevindt. Het overige deel zal van lokale agrarische exploitaties uit de omgeving komen, aldus de beroeper.

Volgens het ruimtelijk uitvoeringsplan 'Stopplaats Noorderkempen en ringweg te Brecht' d.d. 5 december 2003 situeert de aanvraag zich gedeeltelijk in 'gebied voor secundaire weg'. Dit gebied is bestemd voor de aanleg van lokale wegen die aansluiten op het op- en afrittencomplex van de hoofdweg E19 en op de secundaire weg. De bebouwing zelf valt buiten dit gebied. De aanvraag brengt volgens het Agentschap voor Wegen en Verkeer de aanleg van deze lokale weg niet in het gedrang.

De adviezen van de brandweer, het Centrum voor Toegankelijkheid, NMBS, het Agentschap Wegen en Verkeer en het Agentschap Natuur en Bos dienen stipt te worden nageleefd.

Betreffende het habitatrictlijngebied 'Groot. Schietveld' wordt, op basis van een impactstudie opgemaakt door de aanvrager, door Natuur en Bos geconstateerd dat de aanvraag geen betekenisvolle aantasting impliceert voor de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone. Immers, zo blijkt ook uit de milieuvergunning, zijn er geen relevante deposities die tot in het habitatrictlijngebied reiken.

(...)

Watertoets:

(...)

MER-screening

De aanvraag heeft betrekking op een activiteit, die voorkomt op de lijst van bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn). De aanvraag werd getoetst aan de selectiecriteria zoals opgenomen in bijlage III bij voormelde MER-richtlijn.

De vergunningverlenende overheid dient een MER-screening uit te voeren. De deputatie leverde reeds de milieuvergunning af voor dit project d.d. 22/11/2012. Naar aanleiding van deze milieuvergunningsaanvraag werd door de aanvrager een project-MER-screening bijgebracht. Vooreerst wordt verwezen naar deze screening.

In het kader van de toetsing van de milieuvergunningsaanvraag, werden de verschillende milieueffecten uitgebreid besproken en beoordeeld.

De belangrijkste milieu-impact verbonden aan dit project is afkomstig van geurhinder, verzurende en vermestende deposities en geluidshinder. De emissies in de andere milieucompartmenten zijn verwaarloosbaar of onbestaande.

(...)

Er werd vastgesteld dat in het licht van de concrete kenmerken van het project, de concrete plaatselijke omstandigheden en de concrete kenmerken van zijn potentiële effecten er geen aanzienlijke milieueffecten verwacht moeten worden. Bijgevolg moet voor onderhavige aanvraag geen milieueffectenrapport worden opgemaakt.

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

De aanvraag betreft de bouw van een biogas-installatie in combinatie van een viskwekerij en een serre voor bessenteelt op een terrein waar zich reeds een bestaande varkenskwekerij bevindt.

Het perceel is gelegen ruim buiten de kern van Brecht, vlak in de buurt van de zone waar zich het recent gebouwde IC-station bevindt en naast de ringweg rond Brecht die volop in aanleg is. Pal naast het terrein in kwestie voorziet het RUP een nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten. De dichtstbij zijnde woningen bevinden zich, op één na, op meer dan 100m van de activiteit. Rondom rond het terrein bevinden zich voornamelijk weiden en akkers en enkele andere landbouwexploitaties. In het noorden grens het gevraagde aan een zeer open agrarisch landschap.

Het gevraagde is, gelet op deze specifieke inplanting, ver van residentiële bebouwing en woonkernen en aansluitend op nieuwe grootschalige ontwikkelingen, zeker ruimtelijk inpasbaar in deze omgeving. Het is beter een activiteit als deze op een dergelijke plaats te voorzien dan in openruimte-gebied.

Mestbehandeling en vergisting kunnen aanzien worden als agrarische activiteit in ruime zin. Mestbehandeling is immers een noodzakelijke schakel in het agrarisch gebeuren en zal dit ongetwijfeld blijven. Een absoluut totaal maximum tonnage van 60.000 ton inputmateriaal per jaar is vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar, waarbij een verdere uitbreiding van de capaciteit boven dit absoluut maximum in agrarisch gebied niet mogelijk is. De gevraagde mestbehandelingsinstallatie is van beperkte schaal en gebonden aan een volwaardig agrarisch bedrijf. De aanvraag blijkt met een maximum van 27.000 ton/jaar binnen de marges van deze algemene randvoorwaarden te vallen. De te verwerken stoffen bestaan voor meer dan 60% uit landbouwproducten.

De activiteiten zullen samen met het bestaande varkensbedrijf een 10-tal vervoersbewegingen creëren op gewone werkdagen. Er is dus sprake van een zekere toename qua mobiliteit. De afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen (betonbanen met een breedte van 3m, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) bedraagt ongeveer 1km. Vanaf dan bevindt het verkeer afkomstig van deze exploitatie zich op de N133 waar zwaar en veelvuldig verkeer thuishoort. Er is nog lang geen sprake van verzadiging van deze lokale, weinig benutte wegen. Er kan derhalve gesteld worden dat de mobiliteitsimpact eerder gering is, temeer daar relatief weinig hinder hiermee gecreëerd wordt, gelet op het zeer beperkt aantal omwonenden.

De schaal van het bedrijf stemt overeen met de schaal van een normaal landbouwbedrijf. Zowel de serre als de overige bedrijfsgebouwen zijn qua afmetingen in verhouding tot de omgeving en tot de omvang van het terrein zelf. Er blijft genoeg open ruimte en er wordt een groenbuffer voorzien rondom rond het terrein om de ruimtelijke inpasbaarheid te bevorderen.

De gebouwen worden voorzien in materialen die gebruikelijk zijn voor het agrarisch gebied. De groenbuffer onttrekt het complex aan het zicht, gekeken vanuit het open ruimtegebied.

Zoals reeds vastgesteld werd, bevindt de dichtstbij gelegen woning zich op meer dan 100m van de site van de aanvraag. De andere woningen bevinden zich op 250 tot 350m van het bedrijf (gemeten in vogelvlucht). De aanvraag bevindt zich ten oosten van het bestaande agrarische bedrijf, aan de zijde van het open landschap waar zich geen bebouwing bevindt, dus ook geen woningen. Slechts één woning (met verblijfgelegenheid — hotel Boshoeve voor ruiter en paard) zal min of meer rechtstreeks uitzicht op de gevraagde bio-gasinstallatie hebben. T.o.v. de overige woningen vormt het bestaande varkensbedrijf een visuele buffer. Daarnaast voorziet de aanvraag een groenbuffer waardoor de visuele impact van de aanvraag op de omliggende woningen nagenoeg onbestaande is.

Betreffende geur- en geluidshinder werd in voorgaande uiteenzetting reeds zeer uitgebreid aangetoond dat dit zich tot een aanvaardbaar niveau beperkt.

Hinderaspecten zoals mogelijke geluids-, licht- en geurhinder e.d. werden verder eveneens uitgebreid behandeld in het kader van de milieuvergunning. Er dient strikt voldaan te worden aan de bepalingen van deze milieuvergunning.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, onder de volgende voorwaarden:

- *De adviezen van de brandweer, het Centrum voor Toegankelijkheid, de NMBS, het Agentschap Wegen en Verkeer en het Agentschap Natuur en Bos dienen stipt te worden nageleefd.*

*De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

4.

De verwerende partij verleent op 4 april 2013 een milieuvergunning voor het exploiteren van een viskwekerij met biogasinstallatie. Mits een aantal bijkomende bijzondere voorwaarden, voornamelijk in functie van de reductie van het geluid en de geur, bevestigt de Vlaamse minister voor Leefmilieu, Natuur en Cultuur de vergunning vervolgens op 4 november 2013. De verzoekende partijen hebben tegen deze milieuvergunning een vordering tot vernietiging bij de Raad van State ingeleid. De Raad van State heeft met het arrest van 22 januari 2015 (nr. 229.914) dit beroep verworpen op grond van het wettelijk vermoeden van gebrek aan belang zoals vervat in artikel 21, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 25 maart 2016 toelating om in de debatten tussen te komen. Deze beschikking wordt door de griffier aan de tussenkomende partij betekend met een brief van 4 april 2016 waarin, overeenkomstig artikel 21, §1, derde lid DBRC-decreet verzocht wordt het verschuldigde rolrecht van 100 euro te betalen binnen een termijn van vijftien dagen.

In de brief van de griffier wordt de inhoud van artikel 21, §1, derde lid DBRC-decreet weergegeven zodat duidelijk is dat, indien het rolrecht niet binnen de vooropgestelde termijn wordt betaald, het verzoekschrift tot tussenkomst niet-ontvankelijk zal worden verklaard en dat de niet-tijdige betaling niet kan worden geregulariseerd.

Het rolrecht werd niet betaald.

De tussenkomende partij, daartoe uitgenodigd, verscheen op de openbare zitting van 14 maart 2017. Zij kon geen redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling opgeven voor de niet-betaling van het rolrecht.

De tussenkomst wordt dan ook onontvankelijk verklaard.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen steunen hun belang op artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO en verwijzen voor wat betreft hun rechtstreekse hinder en nadelen naar de aanvaarding ervan door het eerdere arrest van de Raad van 24 februari 2015. Gezien de alhier bestreden vergunning een herstelbeslissing is, blijven volgens hen dezelfde hinderaspecten en nadelen spelen.

Zij herhalen hun uiteenzetting en stellen samenvattend dat zij allen in de onmiddellijke omgeving van de betrokken bouwplaats wonen, die gelegen is in een agrarisch gebied dat gekenmerkt wordt door zijn open karakter. Zij verwijzen naar de visuele hinder die ze zullen ondergaan bij de uitvoering van de vergunde werken en de negatieve invloed die de exploitatie zal hebben op de waarde van hun eigendom. Ook geur- en stofhinder en verkeershinder worden vermeld. Zij menen tevens gestoord te worden in de beleving van de omgeving aangezien de nieuwbouw beeldverstorend zal zijn in het ongeschonden agrarisch gebied.

In hoofde van elke verzoekende partij wordt vervolgens de hinder nog eens afzonderlijk besproken, met vermelding van de afstand van hun eigendom tot het aanvraagperceel.

2.

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota enerzijds dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad omtrent het belang van de verzoekende partijen doch anderzijds dat de hinder en nadelen niet (meer) van die aard zijn om het belang bij de procedure nog afdoende te verantwoorden.

Met betrekking tot de vermeende visuele hinder, is de verwerende partij van mening dat de verzoekende partijen nalaten hun zichthinder te bewijzen, temeer daar achter hun woningen, zich reeds bestaande stallen bevinden.

Voor wat de mobiliteitshinder betreft op de toegangsweg naar de percelen van de aanvrager moet volgens de verwerende partij benadrukt worden dat deze weg vandaag ook reeds gebruikt wordt voor landbouwdoeleinden en dat het aantal voertuigbewegingen slechts zal stijgen met 0,05 %.

Inzake de aangevoerde "waardevermindering van hun eigendommen" en "geur- en stofhinder" is de verwerende partij van oordeel dat dit niet wordt aangetoond. Gezien de ruime afstand tussen de aangevraagde werken en de aanwezigheid van de bestaande stallen, kan niet worden aangetoond dat de gevraagde uitbreiding de genoemde nadelen voor de verzoekende partijen tot gevolg heeft.

3.

In hun wederantwoordnota stellen de verzoekende partijen dat de Raad in zijn vorig arrest uitspraak heeft gedaan over het belang van de huidige verzoekende partijen en hun belang aanvaardde. Verder hernemen zij hun argumentatie.

4.

In haar laatste nota benadrukt de verwerende partij dat de verzoekende partijen het bestaan van hinder en nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde-belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moeten kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partijen zullen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Het volstaat dat de verzoekende partij redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er een risico bestaat op het ondergaan van de door haar aangevoerde hinder of nadelen.

Deze bepaling vereist ook niet dat deze hinder of nadelen of het risico op het ondergaan van deze hinder of nadelen, die het gevolg moeten zijn van de bestreden vergunningsbeslissing, uitsluitend rechtstreeks door de verzoekende partijen kunnen worden ondervonden. Het volstaat dat de verzoekende partijen de aangevoerde hinder of nadelen of het risico daarop onrechtstreeks ondervindt of kan ondervinden.

Het vereiste van een belang bij het beroep mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

2.

In het arrest van 24 februari 2015 heeft de Raad vastgesteld dat de verzoekende partijen allen wonen in de omgeving van de bedrijfssite waarop de aanvraag betrekking heeft, met name op de Wuustwezelsesteenweg en dat deze weg een belangrijke ontsluitingsweg in het gebied is. De Raad stelde tevens vast dat de achterkant van de percelen van de eerste en tweede verzoekende partij gelegen zijn ter hoogte van de toegangsweg tot het bedrijf. Ook de derde verzoekende partij (in de vorige procedure de vierde) woont, enigszins verder, maar aan een andere ontsluitingsweg en tegenover de Kleinheikensweg waar het bedrijf van de aanvrager gelegen is.

De verwerende partij verleent een stedenbouwkundige vergunning voor de uitbreiding van een bestaand landbouwbedrijf met gebouwen die in de toekomst bestemd zullen zijn voor visteelt, bessenteelt in serre en een biogasinstallatie. De gebouwen die bijkomend worden opgericht zijn een serre met een oppervlakte van 3600m², een biogasinstallatie in beton, ontvangstloodsen, een kantoor en betonnen silo's. De viskwekerij wordt in een van de twee bestaande stallen ingericht.

In het arrest van 24 februari 2015 heeft de Raad aanvaard dat de verzoekende partijen hinder en nadelen kunnen ondervinden door de bijkomende transportbewegingen die de nieuwe inrichting en exploitatie van de aanvrager zullen veroorzaken. De Raad stelde terzake vast dat de ontsluiting momenteel dient te gebeuren over ongeveer 1 km landbouwwegen alvorens aansluiting kan genomen worden op de ringweg.

Ook nu dient de Raad dezelfde vaststelling te maken. Argumenten om anders te oordelen worden niet gegeven. Het argument van de verwerende partij dat de aanvraag het aantal vervoersbewegingen slechts laat stijgen met 0,05%, dat de wegen naar de site reeds gebruikt worden voor landbouwdoeleinden en dat de komst van een paar extra vrachtwagens de bestaande

hinder niet zal wijzigen, overtuigen niet. De Raad is van oordeel dat de uitbreiding van het bestaande landbouwbedrijf met een biogasinstallatie, een bessenteelt en visteelt wel degelijk een negatieve impact kan hebben op de mobiliteit in de omgeving.

4.

Uit het voorgaande volgt dat de door de verzoekende partijen ingeroepen mogelijke hinder en nadelen zijn voldoende aannemelijk en concreet zijn omschreven en in oorzakelijk verband kunnen gebracht worden met de bestreden beslissing. Zij beschikken over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen de schending in van artikel 1.1.4, 4.3.1, §2, 1° en 7.4.4, §1 VCRO, van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen houden voor dat de verwerende partij, wat betreft het onderzoek naar de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, niet voldoende rekening gehouden heeft met de in de omgeving bestaande toestand en in het bijzonder met hun woningen. Zij stellen tevens dat bij de door artikel 4.3.1, §2 VCRO en artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit opgelegde afweging, rekening moet gehouden worden met de omvang van de ganse inrichting en niet enkel met de gevraagde uitbreiding.

De verzoekende partijen zijn van oordeel dat de ‘in de omgeving bestaande toestand’ in de bestreden beslissing slechts op een vage wijze vermeld wordt en dat dit niet toelaat om na te gaan of de ruimtelijke verenigbaarheid van het aangevraagde werd onderzocht.

Zo geeft, volgens de verzoekende partijen, de bestreden beslissing de indruk dat het aanvraagperceel gelegen is in agrarisch gebied dat ‘voornamelijk’ gekenmerkt wordt door weiden en akkers terwijl abstractie gemaakt wordt van de woningen en eigendommen van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen verwijzen ook naar het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 12 april 2013 waarin ook ten onrechte abstractie wordt gemaakt van de residentiële bewoning van de verzoekende partijen terwijl zaken die veel verder gelegen zijn (station, bebouwing op 1 km, de E19) wel worden vermeld.

Inzake de eigenlijke beoordeling van de ‘in de omgeving bestaande toestand’ in de bestreden beslissing, stellen de verzoekende partijen dat er wel wordt gewezen op bebouwing op 100 meter, maar dat onmiddellijk daarna volgt dat rondom het terrein voornamelijk weiden en akkers aanwezig zijn en enkele andere landbouwexploitaties. Dergelijke vage omschrijving voldoet volgens de verzoekende partijen niet, temeer daar niet duidelijk is of de verwerende partij met de verwijzing

naar 'bebouwing op 100 meter' nu al dan niet een andere woning dan een exploitatiewoning bedoelt. Zij hekelen bovendien het gegeven dat de verwerende partij in het geheel geen rekening gehouden heeft met hun nota die zij na het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar hebben ingediend. Zo blijkt uit de verwijzing door de verwerende partij naar de in aanleg zijnde ringweg, dat deze de nota niet bij de beoordeling heeft betrokken aangezien de verzoekende partijen in deze nota duidelijk hebben aangegeven dat deze ringweg reeds is aangelegd en in gebruik genomen.

De verzoekende partijen menen dat de verwerende partij onzorgvuldig is geweest bij de feitengaring en dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd is en het kennelijk onredelijk is door geen rekening te houden met de residentiële woningen die in de onmiddellijke omgeving zijn gelegen.

Volgens de verzoekende partijen zijn hun woningen gelegen op respectievelijk 20m, 187m en 234m van de betrokken percelen. Zelfs indien men rekening houdt met het gegeven dat de verwerende partij de aanwezigheid van één woning heeft opgemerkt, is het volgens de verzoekende partijen niet duidelijk over welke woning het gaat. Volgens de verzoekende partijen ligt het voor de hand dat de verwerende partij uitsluitend de aanwezigheid van de exploitatiewoning op de site heeft opgemerkt. In werkelijkheid blijven de woningen van de verzoekende partijen kennelijk onjuist en vaag beschreven.

Vergeefs zou de verwerende partij in dit verband kunnen verwijzen naar de motivering onder de titel "3. Geluid & trillingen" in de bestreden beslissing, waarbij wordt gesteld dat er binnen een straal van 100 m, behoudens de bedrijfswoning, één bedrijfsvreemde woning ligt. Deze motivering betreft volgens de verzoekende partijen de screening inzake de discipline "geluid & trillingen", maar is geen paragraaf die bedoeld is om de in de omgeving bestaande toestand weer te geven en de stedenbouwkundige inpasbaarheid te beoordelen.

De verzoekende partijen wijzen er ook nog op dat door het negeren van het bestaan van hun woningen, ook ten onrechte de ruimtelijke inpasbaarheid van het aangevraagde verkeerd werd ingeschat wat betreft de schaal, de visueel-vormelijke elementen, de hinderaspecten, het gebruiksgenot en de veiligheid. De ruimtelijke inpasbaarheid van de aangevraagde grote en hoge bebouwing werd volgens de verzoekende partijen door de verwerende partij nergens concreet beoordeeld in het licht van de reeds bestaande residentiële bebouwing.

Een zelfde opmerking formuleren de verzoekende partijen in verband met de mobiliteitshinder. Zij stellen dat de door hen ingeroepen verkeershinder niet behandeld wordt. Zij verwijzen daarbij naar wat werd opgenomen in hun brief van 1 juli 2013 en hun verweernota van 19 mei 2015.

De verzoekende partijen benadrukken nogmaals, net zoals de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dit deed, dat het aangevraagde een sterke toename van de verkeersimpact zal veroorzaken. De loutere overweging dat de lokale wegen, 'fysisch geschikt' zijn om 'in beperkte mate zwaar landbouwverkeer' te verdragen, is volgens de verzoekende partijen geen afdoend antwoord op hun concrete punten van kritiek en de vaststellingen van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en zelfs van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Ook de overweging door de verwerende partij dat de ontsluiting in de toekomst via de nieuw aan te leggen ringweg kan gebeuren (die inmiddels is aangelegd) duidt erop dat de ontsluiting via de lokale landbouwwegen geen deugdelijke oplossing kan zijn. Tegelijkertijd stellen de verzoekende partijen vast dat de ringweg werd aangelegd in functie van het doorgaand verkeer en geen ontsluiting van de aangrenzende terreinen toelaat.

Wat betreft de hindergevoeligheid voor geur stellen de verzoekende partijen tot slot dat geen rekening is gehouden met de concrete ligging van de woningen van de verzoekende partijen. Het is kennelijk onredelijk dat – vaagweg – wordt beweerd dat er “geen woningen van derden getroffen worden door geurcirkels” wanneer vaststaat dat hun woningen zich in de onmiddellijke omgeving van de bedrijfssite vinden. De verzoekende partijen verwijzen daarbij nog naar een vaststelling door de milieu-inspectie op 22 juli 2013. Ook verwijzen zij naar het feit dat ook in het kader van de milieuvergunningaanvraag het agentschap Zorg en Gezondheid – Toezicht Volksgezondheid Antwerpen in zijn advies dd. 27 februari 2013 terecht gesteld heeft dat het aanvraagdossier niet toelaat om na te gaan of de voorgestelde maatregelen afdoende zijn om geurhinder naar de omgeving te vermijden.

2.

De verwerende partij antwoordt dat zij wel degelijk rekening heeft gehouden met de in de omgeving bestaande toestand en met de relevante decretale aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2 VCRO.

De verwerende partij verwijst naar de motieven van de bestreden beslissing en duidt de paragrafen aan waaruit volgens haar blijkt dat wel degelijk met de woningen van de verzoekende partijen rekening werd gehouden. Zij stelt dat deze woningen zich op een ruime afstand van 250 tot 300 meter van de aanvraag bevinden en door de bestaande stallen en voorziene groenbuffer geen zicht zullen hebben op de gevraagde uitbreiding.

De verwerende partij verwijst tevens naar de één woning met verblijfsgellegenheid die zich op kortere afstand bevindt, maar waarvoor een groenbuffer zal worden voorzien. Zij stelt dat de huidige eigenaar de beslissing niet meer aanvecht zodat ook de verzoekende partijen wat dit aspect betreft geen belang hebben. Verder stelt de verwerende partij dat het niet is omdat de woningen van de verzoekende partijen niet uitdrukkelijk worden vermeld, de motiveringsplicht zou zijn geschonden.

Wat de schaal en de visueel vormelijke elementen betreft, stelt de verwerende partij dat de woningen van de verzoekende partijen zich bevinden op een geruime afstand van de nieuw te bouwen constructies (tussen 250 en 350 meter) en bovendien bevinden er zich nog grote varkensstallen vóór de in te planten constructies. De verwerende partij verwijst naar de plannen en de begeleidende nota waaruit meer dan voldoende de hoogte en omvang van de gevraagde uitbreiding kan afgeleid worden.

Wat het geluid betreft, stelt de verwerende partij dat er een grondig onderzoek werd gevoerd waarbij niet in redelijkheid kan worden volgehouden dat geen rekening zou gehouden zijn met de woningen in de onmiddellijke omgeving. Het geluid werd net in functie daarvan grondig onderzocht, óók voor wat betreft het geluid dat door het vrachtwagentransport wordt veroorzaakt.

Door de voorgenomen maatregelen en rekening houdend met het geluid dat reeds aanwezig is (HST-lijn, de autosnelweg, windturbines en de Ringweg) kan volgens de verwerende partij vastgesteld worden dat de aanvraag voor de "omwonenden" geen probleem met zich meebrengt wat geluid betreft. Zij meent dat de verzoekende partijen alvast het tegendeel niet aantonen.

Inzake de mobiliteit verwijst de verwerende partij naar de uitgevoerde screening waaruit blijkt dat er jaarlijks 1.290 vrachttrossen van en naar de site zullen gebeuren of een vijftal per werkdag, wat gelijk staat met dagelijks ongeveer 10 verkeersbewegingen. De verwerende partij verwijst naar de bestreden beslissing waar werd vastgesteld dat het transport kan gebeuren via de nabijgelegen autoweg E19 en de nieuw voorziene ringweg (gewestweg N133). Zij is van oordeel dat er geen noemenswaardige verkeershinder te verwachten is.

De verwerende partij verwijst naar het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar die bevestigt dat de lokale ontsluitingswegen berekend zijn op zwaar landbouwverkeer en dat de te verwachten mobiliteitstoename op het lokale wegennet kan verwerkt worden.

De verwerende partij meent dan ook dat zij terecht kon oordelen dat de mobiliteitsimpact eerder gering is.

Met betrekking tot het beweerdelijk niet afdoende onderzoek naar geurhinder verwijst de verwerende partij naar de project-MER-screening en naar de milieuvergunning waar dit aspect zeer uitgebreid werd onderzocht. Daaruit blijkt ook volgens de verwerende partij dat de nodige maatregelen werden getroffen (alle activiteiten die geurhinder veroorzaken gebeuren in gesloten lokalen en de lucht wordt afgezogen en behandeld) opdat de gevraagde activiteiten geen geurhinder zouden veroorzaken naar de omgeving toe. Zowel de omliggende woningen als het verder gelegen habitatgebied werden hierbij in rekening gebracht. De verzoekende partijen tonen volgens de verwerende partij niet aan dat de hierboven vermelde conclusies niet correct zouden zijn. Met betrekking tot de verwijzing door de verzoekende partijen naar een advies dat op 27 februari 2013 werd uitgebracht in het kader van de milieuvergunningsaanvraag, stelt de verwerende partij dat de milieuvergunning, met toevoeging van een aantal bijkomende voorwaarden inzake milieuhinder, inmiddels definitief is geworden.

3.

De verzoekende partijen hernemen in essentie hun betoog in hun wederantwoordnota. Zij voegen er nog aan toe dat de eigendom van de aanvrager VAN OPSTAL inmiddels openbaar werd verkocht in de tweede helft van 2015.

4.

De verwerende partij verwijst in haar laatste nota, wat dit middel betreft, naar haar antwoordnota.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening beschikt de verwerende partij over een discretionaire bevoegdheid. De verwerende partij moet de overeenstemming van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening *in concreto* toetsen aan de relevante decretale aandachtspunten en aan de criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO. Zij moet daarbij de in de omgeving bestaande toestand in haar beoordeling betrekken en rekening houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De verwerende partij moet bij de beoordeling van het aangevraagde in het licht van de goede ruimtelijke ordening in de eerste plaats rekening houden met de in de omgeving bestaande toestand.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de vergunningverlenende overheid. De Raad heeft wel als taak om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de verwerende partij de feiten waarop haar beoordeling steunt, correct en zorgvuldig heeft vastgesteld en of zij op grond daarvan in redelijkheid heeft geoordeeld.

Om te voldoen aan de formele en materiële motiveringsplicht moet de verwerende partij de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen vermelden waarop zij haar beslissing steunt, zodat een belanghebbende met kennis van zaken de beslissing kan aanvechten. De in de bestreden beslissing opgegeven motieven moeten bovendien afdoende zijn.

Deze motiveringsverplichting houdt in dat er voor de genomen administratieve beslissing in rechte en in feite aanvaardbare motieven moeten bestaan. Dit betekent onder meer dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld en dat de motieven pertinent zijn en de beslissing naar recht moeten kunnen verantwoorden. Deze motieven moeten in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermeld worden.

2.

2.1

In de bestreden beslissing wordt de goede ruimtelijke ordening met betrekking tot de ontsluiting als volgt besproken:

“ ...

Het perceel is gelegen ruim buiten de kern van Brecht, vlak in de buurt van de zone waar zich het recent gebouwde IC-station bevindt en naast de ringweg rond Brecht die volop in aanleg is. Pal naast het terrein in kwestie voorziet het RUP een nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten.

(...)

De activiteiten zullen samen met het bestaande varkensbedrijf een 10-tal vervoersbewegingen creëren op gewone werkdagen. Er is dus sprake van een zekere toename qua mobiliteit. De afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen (betonbanen met een breedte van 3m, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) bedraagt ongeveer 1km. Vanaf dan bevindt het verkeer afkomstig van deze exploitatie zich op de N133 waar zwaar en veelvuldig verkeer thuishoort. Er is nog lang geen sprake van verzadiging van deze lokale, weinig benutte wegen. Er kan derhalve gesteld worden dat de mobiliteitsimpact eerder gering is, temeer daar relatief weinig hinder hiermee gecreëerd wordt; gelet op het zeer beperkt aantal omwonenden.

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brecht weigert op 22 april 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing onder meer als volgt:

“Door de beperkte mestproductie op het bestaande landbouwbedrijf zal er mest (24.000 ton per jaar) aangevoerd moeten worden van bedrijven uit de omgeving. Ook zal de afvoer van het gedroogde digistaat (7200 ton per jaar) zorgen voor extra verkeer. Hierdoor zal veel aan en afrijdend verkeer ontstaan. Uit de aanvraag blijkt dat het perceel enkel via een omweg over landbouwwegen naar het hoofdwegennet ontsloten kan worden. Het transport dient te gebeuren op landbouwwegen die slechts 3m breed zijn. Het tuinbouwbedrijf in de onmiddellijke omgeving, dat reeds veel internationale transporten genereert, heeft de gemeente reeds laten weten dat het nemen van bochten op deze beperkte wegenis voor problemen zorgt. Het bijkomend verkeer dat gegenereerd zal worden door de biogasinstallatie, zal voor een overbelasting zorgen van het bestaande wegennet dat tevens niet optimaal geschikt is voor zware transporten.”

In hun nota gericht aan de verwerende partij van 1 juli 2013 stellen de verzoekende partijen het volgende:

“ ...

De smalle landbouwweggetjes zijn niet geschikt voor zwaar verkeer. Volgens de Afdeling Milieuvergunningen gaat het om vrachtwagens met een laadvermogen van 25 ton. Het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid – Toezicht Volksgezondheid Antwerpen spreekt in zijn advies dd. 27 februari 2013 over de slechte bereikbaarheid van het bedrijf door de smalle wegen. Vooreerst weze verduidelijkt dat een vrachtwagen met een laadvermogen van 25 ton in geladen toestand een totaal gewicht van 44 ton heeft. Daarvoor zijn de aanwezige landbouwweggetjes (waarop een principiële tonnagedrempel van 3, 5 ton geldt) niet uitgerust. De landbouwweggetjes zijn ook te smal, nl. drie meter breed. Het is uitgesloten dat een wandelaar, een fietser of een wagen kan kruisen met een vrachtwagen. De vrachtwagen moet immers midden op de weg rijden, zoniet rijdt hij zich onmiddellijk vast in de aanpalende landbouwgrond. Dit zal onvermijdelijk tot gevaarlijke situaties aanleiding geven. Bovendien maken deze landbouwweggetjes scherpe bochten. Indien een zware vrachtwagen zo'n bocht neemt, zijn er twee mogelijkheden. Ofwel overschrijdt hij het smalle wegdek, maar dan rijdt hij vast in de landbouwgrond. Ofwel manoeuvreert de vrachtwagen op en neer om zich zo door de bocht heen te wringen, met als gevolg dat de weg lang is geblokkeerd.

...”

Zij herhalen deze opmerkingen naar aanleiding van hun replieknota van 19 mei 2015 op het nieuwe verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, na de vernietiging door de Raad van de eerste beslissing van 12 juli 2013 bij arrest van 24 februari 2015 met nummer A/2015/0080.

In de bij de aanvraag begeleidende nota van de aanvrager stelt deze dat het inderdaad gaat om 25 ton per vracht en vermeldt hij nog het volgende omtrent de fysische geschiktheid van de ontsluitingswegen:

“ ...

Laat ons even aannemen dat de bestaande wegen fysisch niet geschikt zijn voor zwaar verkeer. Als dit waar is, hebben de verschillende overheden de afgelopen 10 jaar bij de realisatie van de Ringweg en het afsluiten van de derde toegang tot het gebied het bestaande varkensbedrijf, het bestaande tuinbouwbedrijf en de akkers in het gebied veroordeeld tot de bedelstaf. De huidige gebruikers van het gebied hebben zwaar verkeer nodig voor de dagelijkse bedrijfsvoering: afvoeren bomen, aan- en afvoer varkens en voeder, afvoer mest weg van het varkensbedrijf, aanvoer mest naar de akkers, ... Deze veroordeling staat in schril contrast met alle beleidsbrieven en intenties van de verschillende overheden ter bevordering van land- en tuinbouw en lokale economie. Het contrast is zo groot dat er enkel kan besloten worden dat de aanname verkeerd is en dat de wegen wel degelijk fysisch geschikt zijn voor zwaar verkeer.

...”

2.2

De Raad stelt vast dat niet kan betwist worden dat er transporten zullen plaatsvinden van minstens 25 ton over een lengte van 1 km over lokale landbouwwegen van nauwelijks 3 meter breed waarvan de wegbeheerder – de gemeente -, stelt dat het bestaande wegennet niet optimaal geschikt is voor zware transporten.

Hierover stelt de bestreden beslissing enkel dat de afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen (betonbanen met een breedte van 3 meter, die fysisch geschikt zijn om in beperkte mate zwaar landbouwverkeer te verdragen) ongeveer 1km bedraagt.

2.3

Ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep onderzoekt de verwerende partij de aanvraag in haar volledigheid. Dit houdt in dat de deputatie de aanvraag opnieuw beoordeelt naar legaliteit en opportuniteit, zonder daarbij gebonden te zijn door de motivering vervat in de beslissing van het college, of door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. Evenmin is zij als vergunningverlenend bestuursorgaan ertoe gehouden op elk van de in het kader van het administratief beroep opgeworpen bezwaren te antwoorden.

Het hierboven uiteengezet principe neemt niet weg dat de motiveringsplicht van de verwerende partij doorweegt indien zij andersluidend oordeelt dan in eerste administratieve aanleg en er desbetreffend concrete bezwaren worden ingeroepen met betrekking tot die andersluidende standpunten. De verwerende partij zal dan haar motieven des te nauwkeuriger, zorgvuldiger en preciezer moeten formuleren als zij van het oorspronkelijk ingenomen standpunt of van andersluidende adviezen afwijkt.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij aan deze verstrengde motiveringsplicht niet voldoet. De vermelding van een relatief substantiële afstand die zal moeten afgelegd worden over lokale wegen is alleszins niet van die aard om hieraan tegemoet te komen.

Dit geldt des te meer daar de verwerende partij zelf verwijst naar een nieuw aan te leggen lokale weg waarop de aanvraag in de toekomst kan aansluiten. Ondertussen is deze lokale weg ook al aangelegd, en is er voor gekozen om geen ontsluiting van de aangrenzende terreinen toe te laten, aangezien deze ringweg werd aangelegd in functie van doorgaand verkeer, wat onder meer blijkt uit de toelichtingsnota van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Stopplaats Noorderkempem en ringweg te Brecht'. Dit laatste wordt door de verwerende partij ook niet betwist.

Klaarblijkelijk had ook de minister bevoegd voor leefmilieu haar twijfels omtrent de ontsluiting van de betrokken inrichting, aangezien zij in haar beslissing van 4 november 2013 inzake de corresponderende milieuvergunning stelt dat *"het onderliggende wegennet onder de bevoegdheid van de wegbeheerder, in dit geval de gemeente valt"* en *"dat de gemeente in overleg met de aanvrager conform de visie van het gemeentelijk mobiliteitsplan kan bekijken of er eventueel aanpassingen moeten gebeuren op het wegennet."*

Voor het overige blijkt dat de verwerende partij ook niet afdoende rekening heeft gehouden met de kritieken van de verzoekende partijen, zoals geformuleerd in hun verweernota van 19 mei 2015, waarin de hinderaspecten, onder meer de mobiliteitsproblematiek, besproken worden. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat deze, toch wel concreet geformuleerde bezwaren, bij de beoordeling door de verwerende partij werden betrokken.

2.4

Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevat ter verantwoording van de gunstige beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder wat de mobiliteit betreft. De op de verwerende partij rustende motiveringsplicht is dan ook geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Fried VAN OPSTAL is onontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 21 mei 2015, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het uitbreiden van een bestaand landbouwbedrijf op de percelen gelegen te Brecht, Papbosstraat en met als kadastrale omschrijving 3de afdeling, sectie C, nrs. 271B en 271C.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 augustus 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS